

BÈSTIES DE COMPANYIA

Damià Bardera destaca en l'art d'escriure contes, o potser més ben dit microcontes, textos sempre mordaços i hilarants, que demanen de la col·laboració d'uns lectors amatents, amb ganes de jugar, compromesos amb la lectura i que volen divertir-s'hi. I jo, aquest estiu, tenia ganes que em sorprenguessin, que em proposessin reptes durant la lectura, per la qual cosa, en veure un nou recull de contes barderià a la llibreria, no me'n vaig poder estar. I no, la meua intuïció (femenina) no es va equivocar. Per tant, ara ho puc dir ben alt: *Bèsties de companyia* (Godall Edicions, 2022) és una lectura imprescindible, sempre, esclar, que sigueu lectors amb ganes d'anar més enllà del simple text narratiu que explica "coses" i vulgueu deixar-vos enredar i sorprendre...

De nou, fent gala d'un molt bon domini del llenguatge i del signifi cat denotatiu i connotatiu de les paraules, Bardera recull en aquest llibre cinquanta relats breus i audaços (cadascun de dues a quatre pàgines) en què, majoritàriament, els personatges són animals; però no pas uns animals qualssevol, sinó uns animals que, com en les faules clàssiques i els contes populars, no deixen de ser una transmutació de l'ésser humà, una transposició de les seves virtuts i defectes. A *Bèsties de companyia*, hi ha de tot, des de les ovelles dòcils fins als paquiderms imponents, bèsties que viuen —o malviuen— en el seu entorn i que ens presenten la crua realitat del dia a dia: ens parlen de feina, família, de les relacions socials i, inclús, dels maleïts convencionalismes, de la manera més esperpèntica i irreverent possible amb una única voluntat: fer-nos-hi reflexionar. Algú podria dir que això no és innovar, que en literatura catalana ja ho havia fet Josep Carner, en el seu Bestiari: "Ric, ric, el que us deia és un nyic nyic; ric, ric, ai, amic, m'entristeixo si no ho dic" ('El grill'). Val a dir que totes les cultures i societats tenen del seu propi bestiari simbòlic (penseu, si no, en el seguici

popular de Festa Major): Bardera, certament, s'ha impregnat d'aquesta tradició, però l'ha transformat, fent-la seva, a partir de grans dosis de fantasia i ironia.

Els cinquanta relats de *Bèsties de companyia* es divideixen en dos blocs: Bestiari, en què els protagonistes són els animals, i Vocacions, que se centra en la feina i diversos oficis. La càrrega de fantasia amalgama tots els relats, perquè hi és present en totes les facetes. Gianni Rodari ja ho proclamava: «La fantasia no és un llop malvat que hem de témer, sinó un món extraordinàriament ric i marginat de manera estúpida». I Bardera, aferrant-se a aquesta idea, adopta fantasia i ironia com a eines imprescindibles per obligar-nos a pensar. No cal dir que l'autor té formació en filosofia i sap ben bé el que es fa... Recollint el testimoni de la tradició dels grans contistes catalans (Pere Calders, Quim Monzó, Sergi Pàmies), els seus relats s'impregnen sovint de l'absurd (“de mala llet”, diu la presentació del llibre), que ens obliga a mirar-nos la realitat amb uns altres ulls...
Bona lectura!